

Sygn. akt *XVII AmK 17/13*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Dariusz Dąbrowski</i>
Protokolant:	Sekretarz sądowy Wioleta Żochowska

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2015 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) *spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we W.*

przeciwko *Prezesowi Urzędu Transportu Kolejowego*

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego

z dnia 23 sierpnia 2013 roku Nr (...) (...) (...)

orzeka:

1. uchyla decyzję Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego z dnia 23 sierpnia 2013 roku Nr (...) (...) (...),
2. zasądza od pozwanego Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego na rzecz powoda D.spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we W. kwotę 100 zł (sto złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt *XVII AmK 17/13*

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 sierpnia 2013 roku, nr (...) (...) (...) Prezes Urzędu Transportu Kolejowego (zwany dalej „Prezesem Urzędu” lub Prezesem (...)) na podstawie art. 104 k.p.a. oraz art. 14 ust. 4, art. 66 ust. 1 pkt 2 lit. a, w związku z art. 13 ust. 4 i 7a ustawy z dnia 28 marca 2003 roku o transporcie kolejowym, po przeprowadzeniu z urzędu postępowania w sprawie nałożenia na „(...) (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. kary pieniężnej, nałożył karę pieniężną na (...) (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. za niewywiązywanie się w terminie z obowiązku udzielenia informacji dla celów kontroli rynku transportu kolejowego określonego w art. 13 ust. 4 i 7a ustawy o transporcie kolejowym, w związku z prowadzeniem działalności polegającej na wykonywaniu przewozów kolejowych osób na podstawie licencji z dnia 27 września 2005 roku nr (...) z późn. zm., w wysokości 1000 zł (słownie tysiąc złotych) płatną do budżetu państwa.

W uzasadnieniu decyzji Prezes Urzędu stwierdził, że powód, w związku z prowadzoną działalnością przewoźnika kolejowego objętą licencją (...), nie wywiązał się z obowiązku określonego w art. 13 ust. 7a ustawy o transporcie kolejowym, poprzez nieprzedłożenie w wyznaczonym terminie, tj. do dnia 31 października 2012 roku, wymaganych

dokumentów potwierdzających spełnienie ustawowego wymagania dobrej reputacji, o którym mowa w art. 46 i art. 47 ust. 2 ustawy o transporcie kolejowym. Nieprzedłożenie powyższych dokumentów w wyznaczonym terminie skutkowało w ocenie Prezesa Urzędu nałożeniem kary pieniężnej w trybie art. 66 ust. 1 pkt 2 lit. a) ustawy o transporcie kolejowym. Pozwany wziął pod uwagę przy wyznaczeniu kary pieniężnej okoliczność, iż odwołujący przedłożył wymagane dokumenty, jednak po upływie wskazanego terminu z opóźnieniem wynoszącym 27 dni kalendarzowych, albowiem dopiero pismem z dnia 27 listopada 2012 roku, czyli po otrzymaniu zawiadomienia o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej za nieudzielenie w wyznaczonym terminie informacji w związku z prowadzoną działalnością przewoźnika kolejowego objętą licencją (...).

Odwołanie od powyższej decyzji złożył powód – (...) Linie Autobusowe spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. (zwany dalej Spółką), wnosząc o uchylenie decyzji w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej w wysokości 1.000 zł za niewywiązanie się w terminie z obowiązku udzielenia informacji dla celów kontroli rynku transportu kolejowego oraz zasądzenie na rzecz powoda od pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych.

Powód zaskarżonej decyzji zarzucił:

- naruszenie przepisu art. 13, ust. 7a ustawy o transporcie kolejowym przez przyjęcie, że w ramach uprawnień przewidzianych wymienionym przepisem, pozwany mógł kwestionować wysłane drogą elektroniczną wydane przez właściwy sąd zaświadczenia o nieskazaniu członka zarządu strony powodowej prawomocnym wyrokiem za przestępstwa umyślne;
- naruszenie przepisu art. 6, ust. 3 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej poprzez żądanie przedłożenia przez powoda oryginału zaświadczenia o nieskazaniu członka zarządu strony powodowej prawomocnym wyrokiem za przestępstwa umyślne,
- naruszenie przepisu art. 66, ust. 1, pkt 2, lit. a) ustawy o transporcie kolejowym przez przyjęcie, że powód nie udzielił w terminie żądanej informacji.

Odwołujący wniósł ponadto o przeprowadzenie dowodu z listu elektronicznego z 16 października 2012 roku, skierowanego przez powoda do pozwanego oraz z dołączonych do tego listu skanowanych zaświadczeń wydanych przez Punkt Informacyjny Krajowego Rejestru Karnego we W. przy Sądzie Okręgowym - na okoliczność wykonania w terminie obowiązku nałożonego na powoda pismem pozwanego z 17 września 2012 roku, nr (...) (...) H.(...), jak również o przeprowadzenie dowodu z dokumentów wymienionych w treści uzasadnienia niniejszego odwołania i na okoliczności wskazane w treści uzasadnienia.

Powód w uzasadnieniu odwołania podniósł, iż wymieniona decyzja wydana została z naruszeniem prawa. Powołując się na treść przepisu art. 6 ust. 3 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej stwierdził, że skoro obowiązek przedłożenia dokumentów w formie oryginału, poświadczonej kopii lub poświadczonego tłumaczenia, nie wynika z ustawy o transporcie kolejowym, to powód był uprawniony do przedłożenia wymaganych zaświadczeń drogą elektroniczną. Wysyłając bowiem w dniu 16 października 2012 roku listem elektronicznym zaświadczenia żądane przez pozwanego i powołując się w tym liście na pismo pozwanego nr (...) (...) H./(...)wzywające do ich przedłożenia, powód wykonał nałożony na niego obowiązek. Brak jest zatem w ocenie powoda podstawy do uznania, że nie udzielił on w terminie informacji, o których mowa w art. 13 ust. 7a ustawy o transporcie kolejowym, a co za tym idzie, nałożenie kary pieniężnej nie znajduje podstaw w przepisach prawa.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wniósł o oddalenie w całości odwołania powoda, dopuszczenie dowodów z dokumentów z akt sprawy na okoliczności wskazane w uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie, oddalenie wniosku dowodowego powoda o przeprowadzenie dowodu z listu elektronicznego z dnia 16 października 2012 roku skierowanego przez powoda do pozwanego wraz z dołączonymi do tego listu scanami zaświadczeń wydanych przez punkt Informacyjny Krajowego Rejestru Karnego oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa

procesowego postępowania, według norm przepisanych z uwzględnieniem nakładu pracy radcy prawnego, charakteru i stopnia złożoności sprawy.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie pozwany podtrzymał swoje stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji i ustosunkował się do poszczególnych zarzutów podniesionych przez powoda w odwołaniu, wskazując między innymi, że przesłanie żądanego przez Urząd dokumentu e-mailem, nie jest w ocenie Prezesa (...) sposobem skutecznym doręczania pism w postępowaniu administracyjnym w świetle przepisów k.p.a..

W piśmie procesowym z dnia 30 stycznia 2014 roku powód ustosunkował się do twierdzeń pozwanego zawartych w odpowiedzi na odwołanie podtrzymując swoje stanowisko w sprawie i stwierdzając iż wnioski o uchylenie decyzji jest uzasadnione.

Pozwany w piśmie z dnia 4 marca 2014 roku podtrzymał w całości swoje dotychczasowe twierdzenia i wnioski i ustosunkował się do podniesionych przez powoda w piśmie procesowym z dnia 30 stycznia 2014 roku zarzutów.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (...) (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. jest przedsiębiorcą wpisanym do Krajowego Rejestru Sądowego pod pozycją i prowadzi działalność polegającą m.in. na wykonywaniu przewozów kolejowych na podstawie licencji nr (...) z dnia 27 września 2005 roku. (KRS k. 27 akt sądowych, Licencje k. 11-13 akt administracyjnych)

Pismem z dnia 17 września 2012 roku Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, wezwał Spółkę do przedstawienia wydanych przez właściwy sąd zaświadczeń dla członków organu zarządzającego spółki o nieskazaniu prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa umyślne, potwierdzających spełnianie wymagania dotyczącego dobrej reputacji, wynikającego z art. 46 pkt 1 ustawy o transporcie kolejowym, wyznaczając termin do przesłania niezbędnej dokumentacji - od dnia 1 do dnia 31 października, raz na dwa lata, poczynając od dnia 1 października 2012 roku. Spółkę poinformowano, iż nie wywiązanie się z obowiązku dostarczenia dokumentów we wskazanym terminie może skutkować zawieszeniem licencji w trybie art. 52 ust. 1a pkt 1 ustawy o transporcie kolejowym oraz nałożeniem kary pieniężnej w trybie art. 66 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy o transporcie kolejowym. (k. 7 akt administracyjnych)

W dniu 16 października 2012 roku na pocztę elektroniczną do Prezesa (...) przesłano informację zawierającą w temacie e-maila, iż nadawca przesyła K. (...) (...)Sp. z o.o. w nawiązaniu do pisma z 17 września 2012 roku. E-mail opatrzyła imieniem i nazwiskiem A. C.. W załączeniu do wiadomości nadesłano skan dokumentów K., żądanych przez Prezesa UTK. (k. 8-10 akt administracyjnych)

Pismem z dnia 19 listopada 2012 roku, Prezes UTK zawiadomił „ (...) (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie zawieszenia licencji na wykonywanie przewozów kolejowych osób z dnia 27 września 2005 roku, licencji na wykonywanie przewozów kolejowych rzeczy z dnia 9 listopada 2009 roku oraz licencji na świadczenie usług trakcyjnych z dnia 9 listopada 2009 roku oraz nałożenia kary pieniężnej za nieudzielenie informacji w wyznaczonym terminie, z uwagi na nieprzedłożenie przez Spółkę zaświadczeń dla członków organu zarządzającego spółki o nieskazaniu prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa umyślne, w związku z wykonywaną działalnością na podstawie licencji (...), w terminie wyznaczonym w piśmie z dnia 17 września 2012 roku, a także o przysługującym jej prawie przeglądania akt sprawy na każdym etapie postępowania oraz składania oświadczeń i wypowiedzania się co do materiałów zgromadzonych w sprawie. (k. 14 akt administracyjnych)

Pismem z dnia 27 listopada 2012 roku nadanym w urzędzie pocztowym dnia tego samego, Spółka przedłożyła wymagane zaświadczenia poświadczające zgodność z oryginałem dla członków organu zarządzającego spółki o nieskazaniu prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa umyślne. (k. 16 akt administracyjnych)

Pismem z dnia 19 grudnia 2012 roku oraz pismem z dnia 28 stycznia 2013 roku Prezes UTK poinformował Spółkę o przewidywanym terminie załatwienia sprawy. (k. 20 i 22 akt administracyjnych)

W dniu 30 stycznia 2013 roku Spółka została wezwana przez Prezesa UTK do przedstawienia wysokości przychodów za poprzedni rok kalendarzowy. (k. 24 akt administracyjnych)

Pismem z dnia 11 lutego 2013 roku Spółka podała wysokość przychodu osiągniętego w 2012 roku. (k. 26 akt administracyjnych)

W dniu 13 lutego 2013 roku Prezes UTK umorzył w całości postępowania administracyjne wszczęte z urzędu w sprawie zawieszenia licencji z dnia 27 września 2005 roku na wykonywanie przewozów kolejowych osób, zawieszenia licencji z dnia 9 listopada 2009 roku na świadczenie usług trakcyjnych oraz zawieszenia licencji z dnia 9 listopada 2009 roku Nr (...) na wykonywanie przewozów kolejowych rzeczy (k. 29-40 akt administracyjnych)

Pismem z dnia 29 marca 2013 roku Prezes UTK poinformował Spółkę o przewidywanym terminie załatwienia sprawy, a następnie pismem z dnia 31 maja 2013 roku zawiadomił o możliwości czynnego udziału w każdym stadium postępowania, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. (k. 51 i k. 55 akt administracyjnych)

Prezes UTK, pismem z dnia 28 czerwca 2013 roku zawiadomił o przewidywanym terminie załatwienia sprawy do dnia 31 sierpnia 2013 roku, a następnie pismem z dnia 7 sierpnia 2013 roku, zawiadomił Spółkę o możliwości czynnego udziału w każdym stadium postępowania, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, informując ponadto wszystkich dokumentach, które zostały włączone do materiału dowodowego przedmiotowej sprawy. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa wynikającego z przepisu art. 10 § 1 k.p.a. (k. 59 i k. 63- 64 akt administracyjnych)

W dniu 23 sierpnia 2013 roku Prezes UTK wydał decyzję nr (...) nakładając na powoda karę pieniężną w wysokości 1000zł za niewykonanie obowiązku w terminie. Od powyższej decyzji powód wniósł przedmiotowe odwołanie wnosząc o jej uchylenie. (k. 6 i 12 akt sądowych).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy oraz aktach administracyjnych i uznał stan faktyczny ustalony przez Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego na dzień wydania decyzji to jest 23 sierpnia 2013 roku za prawidłowy i bezsporny. Powód nie zaprzeczył ustaleniom poczynionym przez Prezesa UTK dokonując jedynie innej interpretacji okoliczności faktycznych wskazanych w decyzji, w związku z czym uznać należało je za przyznane na podstawie art. 230 k.p.c..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniesione przez powoda odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 47 ustawy o transporcie kolejowym przedsiębiorca, który ubiega się o przyznanie licencji powinien przedstawić Prezesowi UTK dokumenty potwierdzające spełnienie wymagań określonych w ustawie, w tym także wymaganego warunku dobrej reputacji, o jakim mowa w art. 46 pkt 1 ustawy o transporcie kolejowym.

Jak wynika z treści art. 47 ust. 2 ustawy o transporcie kolejowym wymagania dotyczące dobrej reputacji uznaje się za spełnione, jeżeli członkowie organu zarządzającego osoby prawnej, osoby prowadzące sprawy spółki w spółce jawnej, komandytowej lub komandytowo-akcyjnej, a w przypadku innego przedsiębiorcy - osoby prowadzące działalność gospodarczą nie zostały skazane prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa umyślne przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, mieniu, obrotowi gospodarczemu, wiarygodności dokumentów, środowisku lub prawom osób wykonujących pracę zarobkową oraz przestępstwa skarbowe.

W stanie prawnym obowiązującym w dacie powstania obowiązku powoda, dokumentem potwierdzającym spełnienie warunku dobrej reputacji mógł być tylko dokument urzędowy wydany w oparciu o przepisy ustawy z dnia 24 maja

2000 roku o krajowym rejestrze karnym, który w myśl art. 20 nazywany informacją o osobie, sporządzoną na podstawie danych osobowych zgromadzonych w rejestrze karnym, zawiera:

- 1) dane identyfikujące osobę - nazwisko, w tym także przybrane, imiona, nazwisko rodowe, datę i miejsce urodzenia, imiona rodziców, obywatelstwo, nazwisko rodowe matki, miejsce zamieszkania, zawód wyuczony, a także numer PESEL;
- 2) dane osobowe w zakresie objętym zapytaniem lub wnioskiem albo stwierdzenie, że osoba nie figuruje w rejestrze;
- 3) datę wydania;
- 4) nazwisko i imię oraz podpis osoby upoważnionej do jej wydania;
- 5) pieczęć urzędową.

W myśl art. 76 k.p.a., które należy stosować w postępowaniu przed Prezesem UTK, tak sporządzony dokument jest dokumentem urzędowym, gdyż jest sporządzony w przepisanej formie przez powołane do tego organy państwowe w ich zakresie działania i stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo stwierdzone.

Dokument takie cechy posiada tylko jeśli jest prezentowany organowi w oryginale lub w postaci odpisu dokumentu, jeżeli jego zgodność z oryginałem została poświadczona przez notariusza albo przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub doradcą podatkowym art. 76a §2 k.p.a..

Powyższe jednoznacznie wskazuje, że przesłany drogą elektroniczną skan dokumentu nie będzie spełniał wymagań określonych w art. 46 ustawy o transporcie kolejowym. Nie mogło więc czynić zadość żądaniu organu przesłanie mu dokumentu w formie elektronicznej, gdyż taka forma nie była oryginałem dokumentu.

Należy jednak wskazać, iż w samej treści pisma jakie otrzymał od Prezesa UTK wzywającego do przedłożenia właściwych zaświadczeń nie zawarto informacji o sposobie w jaki należy to uczynić. O ile mogło wydawać się to oczywistym dla UTK o tyle należy pamiętać, że powód nie będąc pracownikiem urzędu mógł nie mieć świadomości, iż w przedmiotowym przypadku wypełnienie obowiązku przedłożenia wymaganych dokumentów jest doręczenie Prezesowi UTK w określonej formie, tj. w oryginale lub w poświadczonym odpisie oryginału, zwłaszcza że dokonywał tego po raz pierwszy. Zaznaczyć przy tym należy, że Prezes UTK o ile poinformował powoda o konieczności przedkładania owego zaświadczenia raz na dwa lata począwszy od roku 2012, o tyle nie wskazał Spółce dopuszczalnych form zaświadczenia i sposobu ich doręczenia, natomiast zawarł w piśmie stwierdzenie „...dokumenty należy przekazać do Urzędu Transportu Kolejowego...”, gdzie w stopce pisma znajduje się oprócz adresu do doręczeń, również strona internetowa, telefon wraz z faksem oraz oficjalny e-mail UTK. (k. 7 akt administracyjnych).

Ponieważ w myśl art. 2 ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne pozwany jest podmiotem publicznym **zgodnie z art. 20a** ust. 1 tej ustawy identyfikacja użytkownika systemów teleinformatycznych udostępnianych przez pozwanego następuje przez zastosowanie kwalifikowanego certyfikatu przy zachowaniu zasad przewidzianych w ustawie z dnia 18 września 2001 roku o podpisie elektronicznym lub profilu zaufanego ePUAP. Zaś ust. 2 powyższego przepisu wskazuje, że podmiot publiczny, który używa do realizacji zadań publicznych systemów teleinformatycznych, może umożliwiać użytkownikom identyfikację w tym systemie przez zastosowanie innych technologii, chyba że przepisy odrębne przewidują obowiązek dokonania czynności w siedzibie podmiotu publicznego.

Ze względów powyższych należy uznać, iż wniesienie pisma drogą elektroniczną do Urzędu Transportu Kolejowego jest dopuszczalną formą przekazania pozwanemu wymaganych informacji, jednakże taka forma przekazania informacji wymagała by prawidłowej identyfikacji powoda zgodnie z używanymi przez UTK systemami teleinformatycznymi.

O ile przesłanie konkretnych informacji Prezesowi za pomocą oficjalnego e-mail wydaje się całkowicie prawidłową formą, o tyle nie można zdaniem Sądu stwierdzić że przesłanie skanu zaświadczenia o niekaralności będzie spełniało wymagania związane z wypełnieniem nałożonego na powoda obowiązku.

Ponieważ powód przesłał pozwanemu drogą elektroniczną, tj. na e-mail wskazany w piśmie, skany wymaganych dokumentów należy uznać, iż w takich okolicznościach zasadnym jest aby Prezes UTK, który otrzymał taki e-mail (okoliczność bezsporna) wezwał powoda do uzupełnienia braków formalnych, jakim będzie doręczenie wymaganych zaświadczeń w określonej formie i sposobem.

Na konieczność takiego zachowania wskazuje art. 64 § 2 k.p.a. zgodnie z którym jeżeli podanie nie czyni zadość innym wymaganiom ustalonym w przepisach prawa, należy wezwać wnoszącego do usunięcia braków w terminie siedmiu dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania.

Powód w ciągu 6 dni od otrzymania informacji że sposób w jaki starał się wypełnić zobowiązanie nie został uznany, przesłał oryginały wymaganych dokumentów drogą pocztową. Zdaniem Sądu można założyć, że wezwanie powoda do uzupełnienia braków lub choćby poinformowanie go iż otrzymany email nie spełnia wymogów do wykonania nałożonego na powoda zobowiązania spowodowałyby uniknięcie problemu jakim było opóźnienie w przedłożeniu zaświadczeń, a także całego postępowania administracyjnego i sądowego.

W związku z powyższymi wywodami nie można uznać, aby spółka w zakreślonym jej terminie uczyniła zadość żądaniu Prezesa U.T.K., dla którego podstawę prawną stanowił przepis art. 13 ust. 7a ustawy o transporcie kolejowym, lecz w wyżej wymienionych względów nie można uznać, że zaistniały przesłanki do nałożenia na powoda kary pieniężnej w oparciu o przepis art. 66 ust. 1 pkt 2 lit. a, ust. 2 ustawy o transporcie kolejowym.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art.479⁷⁵ § 2 k.p.c. uchylił decyzję Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego z dnia 23 sierpnia 2013 roku, nr (...) (...) (...) orzekając jak w sentencji.

Ze względu, iż niniejsze postępowanie zostało zainicjowane na skutek wydania przez Prezesa UTK decyzji, Sąd uznał za zasadne obciążenie go w całości kosztami procesowymi, stosownie do wyniku sporu w oparciu o art. 98 k.p.c. zasądając od pozwanego który przegrał proces w całości, na rzecz powoda kwotę 100 zł, na którą to składała się opłata od odwołania.

SSO Dariusz Dąbrowski